

**WIELKOPOLSKI
WOJEWÓDZKI INSPEKTOR
INSPEKCJI HANDLOWEJ**

Poznań, 17 kwietnia 2025 r.

D/PI.UH.8361.87.2024

Monika Grześkiewicz
LILA BAR Monika Grześkiewicz
ul. Strumykowa nr 4
64-700 Czarnków

DECYZJA

Wielkopolski Wojewódzki Inspektor Inspekcji Handlowej działając na podstawie art. 104 § 1 ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. *Kodeks postępowania administracyjnego* (t.j. Dz. U. z 2024 r., poz. 572), zwanej dalej „Kpa” oraz art. 40a pkt 1, art. 40b ust. 1 pkt 1, ust. 2 i 4 ustawy z dnia 11 maja 2001 r. *o obowiązkach przedsiębiorców w zakresie gospodarowania niektórymi odpadami oraz o opłacie produktowej* (t.j. Dz. U. z 2024 r., poz. 433 z późn. zm.), zwanej dalej „ustawą”, po przeprowadzeniu postępowania administracyjnego,

wymierza

przedsiębiorcy Monice Grześkiewicz, prowadzącej działalność gospodarczą pod firmą: LILA BAR Monika Grześkiewicz, ul. Strumykowa nr 4, 64-700 Czarnków, NIP: 7632142985, karę pieniężną w wysokości 500,00 zł (słownie: pięćset złotych 00/100), wynikającą z art. 40a pkt 1 ustawy za niewykonanie obowiązku określonego w art. 3b ust. 1 ustawy.

Należność wynikającą z wymierzonej kary pieniężnej strona postępowania administracyjnego (przedsiębiorca) zobowiązana jest uiścić na rachunek bankowy Wojewódzkiego Inspektoratu Inspekcji Handlowej w Poznaniu, Nr konta NBP O/O Poznań:

96 1010 1469 0032 7422 3100 0000,

w terminie 14 dni od dnia, w którym decyzja o jej wymierzeniu stanie się ostateczna.

UZASADNIENIE

Inspektorzy Wojewódzkiego Inspektoratu Inspekcji Handlowej w Poznaniu, Delegatury w Pile, w oparciu o upoważnienie do przeprowadzenia kontroli nr D/PI.UH.8361.87.2024, przeprowadzili w dniach od 7 do 19 sierpnia 2024 r. kontrolę w LILA BAR, ul. Strumykowa nr 4, 64-700 Czarnków, prowadzonej przez przedsiębiorcę Monikę Grześkiewicz, działającego pod firmą: **LILA BAR Monika Grześkiewicz, ul. Strumykowa nr 4, 64-700 Czarnków, NIP: 7632142985.**

Jak ustalono, kontrolowany przedsiębiorca prowadzi jednostkę gastronomiczną, w której oferowane są potrawy pakowane przez tego przedsiębiorcę w produkty jednorazowego użytku z tworzyw sztucznych wymienione w załączniku nr 6 do ustawy będące opakowaniami. W ramach podjętych czynności kontrolnych sprawdzono rzetelność obsługi konsumentów oraz przestrzeganie przez przedsiębiorcę obowiązku wynikającego z art. 3b ust. 1 ustawy, tj. pobierania opłaty od użytkownika końcowego nabywającego wyżej wskazane produkty, zwanej dalej "opłatą".

W toku czynności kontrolnych, zgodnie z przedmiotowym zakresem kontroli w ramach zakupu kontrolnego zamówiono danie na wynos, które zostało zapakowane do opakowania wykonanego z tworzywa sztucznego.

W ramach rozliczenia zakupu kontrolnego ustalono, że opłata za produkt jednorazowego użytku z tworzywa sztucznego nie została zaewidencjonowana na paragonie fiskalnym, jako osobna pozycja cenowa lub doliczona do ceny potrawy. Dodatkowo, w toku kontroli przedsiębiorca złożył oświadczenie, w którym wskazał, że nie był świadomy obowiązku pobierania opłaty, o której mowa w art. 3b ust. 1 ustawy. Stwierdzono również, że w miejscu oferowania do sprzedaży produktów jednorazowego użytku z tworzyw sztucznych przedsiębiorca nie uwidocznił informacji dla konsumentów o pobieraniu opłaty oraz jej wysokości.

Niepobranie opłaty stanowi naruszenie przez przedsiębiorcę art. 3b ust. 1 ustawy, zgodnie z którym, *„Przedsiębiorca prowadzący jednostkę handlu detalicznego, jednostkę handlu hurtowego lub jednostkę gastronomiczną, w których są oferowane produkty jednorazowego użytku z tworzyw sztucznych wymienione w załączniku nr 6 do ustawy będące opakowaniami lub napoje lub żywność pakowane przez tego przedsiębiorcę w te produkty, jest obowiązany do pobrania opłaty od użytkownika końcowego nabywającego te produkty lub napoje lub żywność w tych produktach, zwanej dalej „opłatą”.*

Zgodnie z załącznikiem nr 6 do ustawy, „Do produktów jednorazowego użytku z tworzyw sztucznych podlegających zmniejszaniu stosowania zalicza się:

- 1) kubki na napoje, w tym ich pokrywki i wieczka;
- 2) pojemniki na żywność, w tym pojemniki takie jak pudełka, z pokrywką lub bez, stosowane w celu umieszczania w nich żywności, która jest:
 - a) przeznaczona do bezpośredniego spożycia, na miejscu lub na wynos,
 - b) zazwyczaj spożywana bezpośrednio z pojemnika oraz
 - c) gotowa do spożycia bez dalszej obróbki, takiej jak przyrządzanie, gotowanie czy podgrzewanie

- w tym pojemniki na żywność typu fast food lub na inne posiłki gotowe do bezpośredniego spożycia, z wyjątkiem pojemników na napoje, talerzy oraz paczek i owijek zawierających żywność”.

Zgodnie z treścią art. 3b ust. 4 ustawy, nadzór nad przestrzeganiem przez przedsiębiorców przepisów art. 3b ust 1 - 3 sprawuje Inspekcja Handlowa na podstawie ustawy z dnia 15 grudnia 2000 r. o Inspekcji Handlowej (t.j. Dz. U. z 2025 r. poz. 229).

Jak wynika z art. 40a pkt 1 ustawy, „Administracyjnej karze pieniężnej podlega ten, kto: wbrew przepisowi art. 3b ust. 1 nie pobiera opłaty od użytkownika końcowego nabywającego produkty jednorazowego użytku z tworzyw sztucznych wymienione w załączniku nr 6 do ustawy będące opakowaniami lub napoje lub żywność pakowane przez tego przedsiębiorcę w te produkty jednorazowego użytku z tworzyw sztucznych wymienione w załączniku nr 6 do ustawy będące opakowaniami”.

Zgodnie z art.3 pkt 2a Dyrektywy 94/62/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 20 grudnia 1994 r. w sprawie opakowań i odpadów opakowaniowych (Dz. U. UE. L. z 1994 r. Nr 365, str. 10 z późn. zm.), „opakowanie wielokrotnego użytku oznacza opakowanie przeznaczone, zaprojektowane i wprowadzone do obrotu tak, aby osiągnąć w ramach jednego cyklu życia wielokrotną rotację poprzez powtórne napełnienie lub ponowne użycie do tego samego celu, do którego było pierwotnie przeznaczone”. Zgodnie z pkt 2 załącznika II dyrektywy, opakowania wielokrotnego użytku powinny m.in. posiadać właściwości fizyczne oraz cechy opakowań pozwalające na ich wykorzystanie w określonej ilości rotacji, przy normalnie łatwych do przewidzenia warunkach zastosowania. Implementację dyrektywy do krajowego porządku prawnego stanowią przepisy ustawy. Definicja legalna produktu jednorazowego użytku z tworzywa sztucznego została uregulowana w art. 2 ust. 9e ustawy, zgodnie z którym jako produkt jednorazowego użytku z tworzywa sztucznego - rozumie produkt, który jest w całości lub w części wykonany z tworzyw sztucznych i który nie został przeznaczony, zaprojektowany ani wprowadzony do obrotu tak, aby osiągnąć w ramach jego cyklu życia wielokrotne użycie przez

zwrócenie go w celu powtórnego napełnienia lub ponownego użycia do tego samego celu, do którego był pierwotnie przeznaczony.

Zgodnie z treścią art. 40b ust. 1 ustawy, administracyjne kary pieniężne wynoszą w przypadkach, o których mowa w art. 40a pkt 1-6 - od 500 zł do 20 000 zł.

Mając na uwadze zebrany materiał dowodowy Wielkopolski Wojewódzki Inspektor Inspekcji Handlowej uznał, że zasadne jest wszczęcie postępowania administracyjnego w sprawie wymierzenia kary pieniężnej za niewykonanie obowiązków określonych w art. 3b ust. 1 ustawy. Pismem z dnia 20 marca 2025 r., znak D/PI.UH.8361.87.2024 (doręczonym 26 marca 2025 r.), organ zawiadomił stronę o wszczęciu z urzędu postępowania w sprawie wymierzenia administracyjnej kary pieniężnej. W treści pisma, o którym mowa powyżej zawarto pouczenie, że strona może brać czynny udział w każdym stadium postępowania, a w szczególności wypowiadać się co do zebranych dowodów i co przesłanek wymiaru kary uregulowanych w art. 40b ust. 4 ustawy oraz zapoznać się ze zgromadzonymi w tej sprawie materiałami, a także przedstawić stanowisko w powyższej sprawie oraz składać wnioski dowodowe, w terminie 14 dni od daty doręczenia zawiadomienia o wszczęciu postępowania administracyjnego, co stanowi realizację zasady czynnego udziału strony w postępowaniu, o której mowa w art. 10 § 1 Kpa. Strona w powyższym zakresie nie skorzystała z przysługujących jej uprawnień.

Jak stanowi art. 40c ust. 1 ustawy, do administracyjnych kar pieniężnych nie stosuje się przepisu art. 189f Kpa.

Organ ustalił, że w sprawie nie wystąpiły okoliczności, o których mowa w art. 40b ust. 5 ustawy. Strona nie przedstawiła organowi dowodów i okoliczności wskazujących, że dochowała należytej staranności i uczyniła wszystko, czego można było od niej rozsądnie oczekiwać, aby do naruszenia nie doszło lub że nie miała żadnego wpływu na powstanie naruszenia, a naruszenie to nastąpiło wskutek zdarzeń i okoliczności, których strona nie mogła przewidzieć.

Zgodnie z treścią art. 40b ust. 4 ustawy, *„Przy ustalaniu wysokości administracyjnej kary pieniężnej uwzględnia się stopień szkodliwości naruszenia, rodzaj, zakres i okres trwania naruszenia oraz dotychczasową działalność podmiotu”.*

Oceniając stopień szkodliwości naruszenia oraz rodzaj i zakres naruszenia organ ustalił, że w należącym do strony lokalu gastronomicznym prowadzono sprzedaż opakowań będących produktami jednorazowego użytku z tworzyw sztucznych. Przedsiębiorca zobowiązany był czynić zadość wymogom wynikającym z art. 3b ust. 1 ustawy, które określają jednoznacznie obowiązek pobierania od użytkownika końcowego opłaty za

produkty jednorazowego użytku z tworzyw sztucznych określone w przepisach ustawy. Niepobieranie wymaganej opłaty istotnie wpływa na realizację celów ustawy, w szczególności w zakresie ochrony środowiska.

Analizując stopień przyczynienia się strony do powstania naruszenia prawa organ zważył, że kontrolowany przedsiębiorca, działając na rynku jako podmiot profesjonalny, ma obowiązek znajomości i stosowania aktualnie obowiązujących przepisów prawa. Strona powinna była dolożyć należytej staranności, aby działalność gospodarcza była prowadzona zgodnie z obowiązującymi przepisami prawa. W tym zakresie organ uwzględnił także, iż zakres działalności strony nie jest znaczny, należy ona do grupy mikroprzedsiębiorców.

Jeżeli chodzi o przesłankę dotychczasowej działalności strony, organ uwzględnił, iż strona nie była wcześniej karana za naruszenie przepisów ustawy.

Odnosząc się do okresu naruszenia organ wziął pod uwagę, iż art. 3b ust. 1 ustawy wszedł w życie 24 maja 2023 r., natomiast z dniem 1 stycznia 2024 r. weszło w życie rozporządzenie Ministra Klimatu i Środowiska z dnia 7 grudnia 2023 r. w sprawie stawek za produkty jednorazowego użycia z tworzyw sztucznych będące opakowaniami (Dz.U. z 2023 r., poz. 2679). Zatem, strona miała dostateczny czas na zapoznanie się i zastosowanie obowiązujących przepisów ustawy.

Nadto wskazać należy, że wszczęcie kontroli, w toku której stwierdzono nieprawidłowości, poprzedzone zostało skierowaniem przez organ do przedsiębiorcy zawiadomienia o zamiarze wszczęcia kontroli z dnia 1 lipca 2024 r. znak D/PI.8360.66.2024, zawierającego m.in. informację o zakresie przedmiotowym kontroli oraz ustawowym terminie jej przeprowadzenia. Pomimo tego oraz przeprowadzonej kontroli - strona nie zaprzestała naruszania prawa w zakresie, którego dotyczy przedmiotowa decyzja.

Biorąc pod uwagę powyższe okoliczności, Wielkopolski Wojewódzki Inspektor Inspekcji Handlowej zastosował środki w postaci wymierzenia kary pieniężnej w dolnej granicy ustawowej wysokości kary, odpowiednio do stopnia naruszenia obowiązków i stanu faktycznego sprawy, tj. 500,00 zł (słownie: pięćset złotych 00/100) z tytułu niepobrania od użytkownika końcowego opłaty za produkty jednorazowego użytku z tworzyw sztucznych, wymienione w załączniku nr 6 do ustawy będące opakowaniami.

Zgodnie z treścią art. 40b ust. 6 ustawy, należności z tytułu administracyjnych kar pieniężnych stanowią dochód budżetu państwa.

Przedsiębiorca jest zobowiązany wpłacić karę na rachunek bankowy Wojewódzkiego Inspektoratu Inspekcji Handlowej w Poznaniu, podany w sentencji decyzji, w terminie 14 dni od dnia, w którym

decyzja o wymierzeniu kary stanie się ostateczna. Kara niezapłacona w terminie staje się zaległością podatkową w rozumieniu przepisów ustawy z dnia 29 sierpnia 1997 r. *Ordynacja podatkowa* (t.j. Dz. U. z 2025 r., poz. 111).

Pouczenie:

1. Od niniejszej decyzji na podstawie art. 127 § 1 i 2 Kpa, art. 129 § 1 i 2 Kpa w zw. z art. 5 ust. 2 ustawy z dnia 15 grudnia 2000 r. o *Inspekcji Handlowej* przysługuje stronie odwołanie do Prezesa Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów 00-950 Warszawa, Plac Powstańców Warszawy 1, składane na piśmie za pośrednictwem Wielkopolskiego Wojewódzkiego Inspektora Inspekcji Handlowej, skr. poczt. Nr 254, 60-967 Poznań 9, za pośrednictwem adresu do doręczeń elektronicznych: AE:PL-83123-25913-ESEDH-27 lub platformy e-PUAP: /wiih-poznan-gov/SkrytkaESP, w terminie 14 dni od dnia jej doręczenia.
2. Zgodnie z art. 127a § 1 Kpa przed upływem terminu do wniesienia odwołania strona może zrzec się prawa do wniesienia odwołania wobec organu administracji publicznej, który wydał decyzję.
3. Zgodnie z art. 127a § 2 Kpa z dniem doręczenia organowi administracji publicznej oświadczenia o zrzeczeniu się prawa do wniesienia odwołania przez ostatnią ze stron postępowania, decyzja staje się ostateczna i prawomocna. Skutkuje to również brakiem możliwości zaskarżenia decyzji do Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego.
4. W zakresie nieuregulowanym w ustawie, do kar pieniężnych stosuje się odpowiednio przepisy działu III ustawy *Ordynacja podatkowa*. Uprawnienia organów podatkowych przysługują Wielkopolskiemu Wojewódzkiemu Inspektorowi Inspekcji Handlowej.
5. Kara pieniężna podlega egzekucji w trybie przepisów ustawy z dnia 17 czerwca 1966 r. o *postępowaniu egzekucyjnym w administracji* (t.j. Dz. U. z 2025 r. poz. 132), w zakresie egzekucji obowiązków o charakterze pieniężnym.

Wielkopolski Wojewódzki Inspektor

Inspekcji Handlowej

Elżbieta Wełnitz-Kędra

/podpisano kwalifikowanym podpisem elektronicznym/

Otrzymują:

1. Strona;
2. a/a.